

INAGURACIÓ COL·LECTIVA ARTISTES CONVIDATS AL SUÍS.

CLOENDA DEL CICLE 2011-2012. RESTAURANT BRIZAC SABADELL

Molt bona i artística nit a totes i a tots. Benvinguts a la inauguració de l'exposició col·lectiva d'artistes convidats que durant aquest primer cicle 2011-2012 han estat protagonistes, compartint el seu *savoir faire* pictòric i fent-nos gaudir de la seva obra i creativitat, a l'espai "Art al Suís" promogut per una artistassa com és n'és la seva directora i pintora: Maite Batalla. Ha estat un èxit brillant! I heus ací, un premi, un agraïment a tots ells en forma d'exposició col·lectiva on el públic podrà gaudir aquests exemplars, i qui sap si fins i tot animar-se a endur-se'ls a casa, agafats de la mà...

ART AL SUÍS, ha estat una iniciativa empenedora, plena d'il·lusió i empena i cal felicitar de bon grat a la seva ànima *matter*, la Maite que, a banda de les hores i hores que passa al seu taller obert escola de dibuix i pintura a la Creu Alta, ha lluitat per tirar endavant aquest racó-estudi dins del mític Hotel Suís modernista sabadellenc, amb el suport i la il·lusió també indiscutible de la parella Carme Membrado i Rafa Maireles, que viuen en el si d'aquest formós antic Hotel, i tot un especialista de la tecnologia informàtica i ja un bon cronista artístic: en Jesús Gómez.

Gràcies a tots ells, un raconet de tota una joia arquitectònica de la nostra estimada ciutat, com és el Suís, s'ha convertit des de fa un any en un punt de trobada, de debat, font de coneixement i, sobre tot, de passió per les manifestacions artístiques. Enguany sobretot la passió per la pintura, i durant uns mesos s'hi han fet ressò ni més ni menys que 8 generoses passions. Les d'en Balaguer, en Bartolomé, en Carnicé, en Led, la Millà, el Puig, en Roca i en Torrecilla. Uns autors que han sortit del seu estudi, i han canviat pinzells i teles per dissertacions davant un públic atent, expectant, que n'ha quedat enamorat! I és que ens han captivat! I avui d'aquest amor pel seu estil per l'art al seu entendre, de la seva genialitat, en tenim sospirs a les parets del BRIZAC, aquest restaurant exquisit situat dins el mateix Suís.

Col·laboradors en la difusió i divulgació del projecte "Art al Suís"

El boca-orella, les recomanacions de les amistats, les exposicions o converses entre artistes... però sobretot una bona difusió del projecte amb anuncis al Diari de Sabadell i cobertura a la nostra ràdio local han fet que Art al Suís arribés a molta gent i que molta gent s'empeltés d'art. Un grup d'empreses han col·laborat, han posat el seu granet de sorra, perquè això fos possible i avui els volem agrair sincerament la seva aportació.

- Diari de Sabadell, per la seva predisposició i tracte en la difusió dels anuncis, i cròniques de les xerrades.
- Restaurant Brizac, la Sílvia Antolín i el Jordi Nicolàs.

- A. C. Associats, corredoria d'assegurances. Amàlia Casajoana.
- Cànovas advocats, amb Antoni Cànovas.
- Art Graff, en especial a Ivan Olivé.
- Impremta Gran Format, i el pintor Emili Valentines.
- Taller Obert, escola de dibuix i pintura, dirigit per la Maite Batalla.

Tots ells, col·laboradors i artistes, els mou, els apassiona l'art. Com deia Mark Rothko expressionista abstracte, "La meua pàtria no és un territori, una cultura, o una frontera, la meua pàtria és l'art". Tots els que ara omplen les parets del Brizac són patriotes dels seus somnis, dels seus colors, de la seva força i expressió transmesa als pinzells, al llapis, al carbó... I aquí els tenim, aquí us teniu! GRÀCIES A TOTS PER HAVER-VOS ENGREGAT A PARTICIPAR! Aquí un bocí del vostre "llegat"... què us sembla li el tastem plegats? Fem-ne 4 pinzellades, un petit mos dels plats d'aquest menú suculent que ens presenta la vostra col·lectiva....

JOSEP ENRIC BALAGUER (BOSES).

Presentat pel seu fill Jordi Balaguer

Comencem agafant la bossa i anant a comprar? Ara que s'acosta Nadal... ens agafa la febre del "shopping"... Els presento "L'Horitzó consumista volum 2" de l'artista Balaguer. Oli sobre lli, de dimensions "20 marina".

Com veieu, estan a punt perquè les preneu, i sens dubte hi quedem embadalits. Davant obres com la present, d'en Balaguer, el temps s'atura i el detall pren rellevància. Aquestes bosses tenen vida pròpia i van fornides, fornides de tècnica, de realisme excels, de traç segur, de llum al costat dels colors torrats... Són objectes tan casuals, i tan interessants! Bombetes, bosses, pomes.... Bodegons quotidians que mai hauríem contemplat amb tanta devoció!

Aquest realisme que el caracteritza va ser el tema sobre el qual va versar la dissertació d'en Balaguer: "La pintura realista". Presentat pel seu fill, un jove i prometedor escriptor, el Jordi, que reconeixia quedar-se astorat quan un fill s'adona que allò que remena, pinta, fa i desfà el seu pare mentre ell estudia o la mare torna del mercat, acaba sent exposat al costat de grans dels grans de la pintura, i a galeries d'arreu d'Europa... I perquè no? Un art realistíssim enguany també Exposat en paraules en aquest entranyable cicle. La confessió del seu fill, que ha vist per casa bosses, bombetes, fruita de tots colors.... Era una confessió propera, per una sensació d'orgull i satisfacció que tots hem tingut alguna vegada per algú proper, per algú amb qui comparteixes els mateixos gens... (almenys a mi m'ha passat, Jordi, en dono fe amb el Carnicé). En Balaguer aquella tarda al Suís, va repassar la història del Realisme, i des de la modèstia, va parlar de grans Mestres com Dalí, Barceló o López, i de com aquest estil fins i tot ratlla la metafísica. Vaja, i aquí en Balaguer reconeixia que ell pinta "com

li surt de l'ànima", sense entrar en cap ordre monacalfranciscana... com li atorgava el seu amic Jordi Roca. I de l'ànima també li va sorgir a en Balaguer la crítica a la suau consideració que es té al realisme pictòric ara per ara! Des d'aquest cicle, Josep, t'enaltim, et valorem i ho seguirem fent perquè ets un mestre actual del realisme a nivell internacional que t'has sabut autosuperar. Si el voleu seguir, corre per Belles Arts amb els seus cursos... Deixeu-vos assessorar! M'agrada l'estil científic alhora que espiritual d'en Balaguer. Einstein deia que "L'art és l'expressió dels més profunds pensaments, pel camí més senzill". Així de clar. Per què amagar-ho? Així de real! Balaguer, com aquestes bosses. Extretes de la vida mateixa!

CARLES BARTOLOMÉ-IBARS (MITOLÒGIC)

Presentat per l'escriptor Joan Cuscó.

Un altre tast.... De ben segur que quan heu entrat al restaurant Brizac heu quedat astorats i impactats per aquest oli sobre tela de grans proporcions físiques però també mitològiques del jove artista Carles Bartolomé-Ibars. Estem davant el "Fris del Minotaure " que s'acompanya d'una altra peça que vam poder gaudir el dia de la seva xerrada. Com veieu, Es-pec-ta-cu-lar! Segur que més d'un a cop d'ull, seguint l'instint, hi ha vist una escena actual. Un frec a frec, violent, la fragilitat, una pulsio de modernitat i fins i tot, un moment proper, vist o viscut ahir, avui, o demà. A la vida, a les notícies, al món. Però malauradament molt real. Ara parlàvem de realisme.... Aquí també n'hi ha! Els clàssics són també reals! També hi ha qui diu que "tot torna", que res és casual, "... que tot està inventat". Aquest és el tema sobre el qual van girar les paraules del Carles a l'Art al Suís. "L'actualitat d'allò clàssic", compartint amb tots nosaltres, la seva reinterpretació de la mitologia, del classicisme de l'art. Vam poder conèixer el projecte en el qual ha estat absort els últims 2 anys al *British Museum* de Londres en el qual ha estudiat peces de l'art antic per a realitzar-ne noves lectures en l'art modern. Emprenedor, original, entusiasta i valent!

El Carles imparable va estar fent amb altres artistes, un Treball sobre el fris del temple d'apol·lo... exposat al Museu d'arqueologia de la Universitat de Cambridge.

La que tenim aquí exemplifica la manera de reinventar allò ja creat però reinterpretat, Temàtica clàssica, potenciant amb figura gestual i intensitat de color, amb una escena i elements del dia a dia del mateix autor... Vaja... Fins i tot la noia, la seva parella!

Ha estat un gust i un plaer tenir la seva obra tant elogiada pels Museus internacionals, a casa nostra, al Suís, i durant aquest mes en aquest restaurant. T'anirem seguint la pista Carles, tan jove i tan crack. Gràcies per ajudar-nos a redescobrir i de fer-nos obrir els ulls, obrir-nos-els de manera diferent perquè "una obra clàssica pot generar noves mirades sobre el món en aquells que la contemplem". *Chapeau*, ben vista!! Ben contemplada!! Cert, l'obra clàssica és ben contemporània!!

ALBERT CARNICÉ (COSTA BRAVA)

Presentat per la seva filla, la periodista Elisabet Carnicé

Potser el fred ens tira una mica enrere... Però no em direu que no us ve de gust, si més no, unes vistes a la Costa Brava com les que ens duu l'artista Albert Carnicé amb el seu "Passeig de Ronda- a Calella de Palafrugell".

La roca escarpada, pins que es balancegen, onades que espeteguen, salabror que ens arriba als llavis, i una tramuntana que ens toca de prop i que fa inspirar més d'un poeta i músic, i fins i tot al pescador que des d'un petit veler a la llunyania que ens guaita. Potser és una descripció d'elements pictòrics d'aquest oli sobre tela, o potser és sentiment i expressió d'un paisatge que ens estimem de la nostra preciosa costa nord enllà. Sí, sobretot és això el que Carnicé ens va venir a explicar aquella tarda... La seva manera d'entendre l'art, el seu "Paisatge amb sentiment". I aquí vindria el seu lema, el seu *leit-motiv*. Segons paraules del meu pare, a qui vaig tenir el goig de poder presentar (aquí entenc perfectament el Jordi Balaguer ... difícil missió), fent un repàs en imatges de la seva trajectòria pictòrica i personal, per a ell "El paisatge és una Font d'inspiració inesgotable, és la realització personal, el tot". Lluitador insaciable, amb repte constant per a superar-se, de fer kilòmetres i kilòmetres amb el pinzell per arribar a tots els racons i a tots els colors i profunditats de la nostra estimada terra catalana, els pics més nevats, i les nits i escenes nocturnes més màgiques. Captant-ne i traduint-ne sobretot, la llum!

Va ser una xerrada – suposo que la recordareu - plena de devoció. Només calia veure com l'Albert tancava els ulls i deixava anar tot allò que duia dins. Com deia en Van Gogh "Somio les meves pintures, i després pinto un somni"...

El Carnicé n'és viu exemple. Somia despert, somia paisatge. I ho mostra en els seus olis d'impressionisme realista, de pinzellada concreta a primer terme, que es fon a la llunyania...

Va reconèixer la seva passió des de ben petit, de com es va deixar xopar dels grans mestres Bonada i Serrasanta, entre d'altres, i no només de jove, sinó ara també de gran i adobat, fent també kilòmetres rere exposicions i museus per seguir el seu aprenentatge constant ... Gràcies per capbussar-te en el món de la pintura, i capbussar-t'hi del tot, aquell bon dia que vas decidir canviar el rumb de la teva vida... De la banca a l'art. Un art que t'ha aportat molts més beneficis i una satisfacció personal molt més alta que tots els interessos del món mundial!! Si voleu seguir el recorregut pel seu paisatge, en té més al carrer Sant Pere, 22 de Sabadell, a l'exposició de la Galeria Rovira totes les festes de Nadal. Hi sou convidats!

JESÚS LED (AUTORETRAT)

Presentat per Carles Bartolomé

Durant aquesta inauguració, hi ha un home que ens atalaia. Que des d'un racó del restaurant professa la seva mirada intensa, enigmàtica, un xic trista amb ull de vellut però plena, artística, nua, espiritual, transparent, humil.... És la mirada de Jesús Led

amb el seu "Autoretrat" en un oli sobre fusta. però un cos il·luminat deixant l'altre meitat a la penombra. Clars i obscurs d'un artista sabadellenc que tal volta ens recorden i ens duen reminiscències de Caravaggio, records de pintors antics del barroc. Aquella tarda es va tornar crepuscular, intensa, amb la visita a l'Art al Suís de Jesús Led i els seus "Valors de la pintura". Tot va començar amb la presentació de Carles Bartolomé-Ibars, que va reivindicar el realisme figuratiu i va encendre'n el debat i va destacar la síntesi que troba en Jesús de llibertat i responsabilitat, escollint un camí propi entre la tècnica del passat, la vivència del present i tot el sentiment i reflexió aplicats. Segur que tots vosaltres teniu referents, quadres que un bon dia us van frapar i despertar interès especial per la pintura, per un estil, per un autor. Segur que a molts de vosaltres Velàzquez us té el cor robat. Al Jesús Led també. Aquelles filadores d'un dels seus quadres el van fer filar prim en el món de la pintura... El van inspirar... Com les muses a Picasso... I en això es basa Jesús, ens la inspiració, aquí rau l'art al seu entendre.

En la paraula més que la manera com escriure-la. I la inspiració el porta a crear atmosferes quotidianes, a través d'un acurat estudi de la llum, el gest, i la psicologia del retrat. Jesús ha fet retrats de personatges del seu entorn amb un esperit que l'han captivat, amb una expressió que ens ha volgut traslladar a les seves teles. El retrat, aquella mirada que ho diu TOT. Aquella captura, aquella fiblada d'aquell instant extret de la vida que seguirà avançant... aquell "*punctum*"! Jesús Led... Geni ... I figura! Quina figura pictòrica d'en Led!

MARIONA MILLÀ (NUS DONES)

Inauguració del cicle Art al Suís.

I al centre del restaurant, presidint les taules, les dones. De l'única artista femenina que ha estat en aquest primer cicle d'Art al Suís, una artista barcelonina referent arreu del nostre país. Una artista que beu de moltes disciplines. És la Mariona Millà, que amb un petit *dejà-vu* de "Les senyorettes d'Avignó" de Picasso... se'ns presenta la "Primavera", aquest tema de tècnica mixta sobre tela. Una pintura realitzada en directe davant 98 persones a la Casa Elizalde amb models en viu, entre elles Marina Palop i l'actriu Marta Millà. Una obra que com bé diu la seva signatura fa un clam a la història d'un amor a la primavera i a l'art.

El cicle d'Art al Suís va començar amb aquest missatge ple de color i d'esperança i va començar amb ella, amb la Mariona al costat de la Maite i de la Carme Membrado, patrocinadora dels cicles i mecenes d'art, no podia ser de millor manera, amb l'energia de 3 DONNAS, en harmonia femenina, amb 3 muses amb molta energia positiva. Si una cançó italiana diu que "*Il pericolo numero unoooooooo, la donna*" Imagineu-vos a la Mariona, en el terreny artístic, encara pot ser-ho més! El seu estil, beu del nou expressionisme europeu – perquè li agrada buidar els budells, fugir del realisme- i tractar la nova figuració, però sempre amb un gust mediterrani per les lletres i el teatre, que ja des de petita va respirar a casa seva.

Sèries sobre teatre, món humà, hedonisme, paisatge nocturn, mitologia, bestiar, gastronomia, etc. componen una obra que no deixa indiferent, que és del que es tracta en qüestions relacionades amb l'art. Les seves composicions es troben arreu del món, com a rastres que ha deixat escampats en els seus inspiradors viatges per diferents països i continents.

Pintura, escultura, escriptura "Viatge per la pintura" o fins i tot joies. I sobretot moltaaaaaaaa paraula! Perquè la Mariona té un do per la paraula ben dita i per la xerrada pausada, sentida, i viscuda. Amb els seus cursos a la Casa Elizalde o a Casa Golferichs. I sempre et quedes curt escoltant-la i vols saber més, i més... Gràcies Mariona per fer que cada dia sigui primavera en l'art!

WERENS PUIG (ATZAVARA)

Presentat per Jordi Farrés i Agustí Caixach.

I si ens centrem en la primavera, sabent que és una estació plena de flors i esclat de plantes.... Passem al següent quadre de la col·lectiva.... Presidint un pany de paret del Brizac... Hi tenim una blava atzavara, majestuosa de Ramon Puig, altrament conegut artísticament com a "Werens", artista de casa nostra i internacional del *graffiti* i de l'art mural... Una planta enigmàtica de grans dimensions de metre x metre, a la tècnica: acrílic i làtex sobre tela, que impressiona al desplegar les seves fulles.

En Werens va ser l'últim dels convidats d'aquest primer cicle i ho va fer amb el tema dels *graffitis* i l'art urbà, amb una punta de llança rebel i iconoclasta en apologia d'aquest art urbanita. El van presentar dos Mestres: Jordi Farrés i Agustí Caixach que va acabar sent una conversa espontània entre amics! Perquè així és el seu tarannà... El de tot flueix, res queda per sempre!

En Werens, o el "lliri" entremaliat de l'art urbà sabadellenc el podríem batejar. Ens ha deixat una empremta natural al mateix edifici de l'Hotel Suís. Tot baixant pel carrer Indústria, hom pot admirar el lliri blanc que trepa per la façana lateral i que convida a entrar al local de l'Art! Werens va pintar aquest *graffiti* just abans de la seva xerrada. Un lliri fresc que esdevindrà perenne, i que ja forma part de la natura arquitectònica urbana del centre. En un edifici modernista, com és l'Hotel Suís, ple d'ornaments i iconografia sobre natura.

Werens ens va fer reflexionar, i molt, sobre l'efimeritat d'aquest art sotmès a restriccions, amonestacions, perseguit, vist de reüll de cua d'ull, amb un somriure murri, aguaitat pels 4 cantons, el que més d'un pot considerar erròniament "brutícia a les parets llises... que més aviat són grises...". Com és l'art urbà que desafia allò "políticament correcte" un art també que pot ser exhibit a les galeries! Des del treball de còmic, el *graffiti* més elaborat i estudiat, el disseny més automàtic.... Durant la xerrada en Werens ens ho va il·lustrar amb fotografies d'ell mateix desafiant no només

les lleis de la gravetat, sinó també les inclemències del temps i les que encara poden ser pitjor, les de l'ésser humà. *Chapeau* Werens, per aquest tarannà desafiador!!! No canviïs mai!!! Ets autèntic, trapella, com els teus motius florals. Són plantes que no deixen indiferent, que marquen territori, que són punxegudes o turgents!! I com a mostra, l'Atzavara. Ah!, i gràcies per aquest present, per aquesta flor del Suís!

MIQUEL TORRECILLA (CAMPS AMB ROSELLES)

Presentat per Jaume Mercadé.

I ja que estem en clau natural, passem a un altre autor que gaudeix pintant-la. N'és la seva Font d'inspiració. Sota el mateix títol "La natura, font d'inspiració plàstica", Miquel Torrecilla ens va fer una xerrada de la seva manera d'entendre i concebre la pintura, la natura. I ens ha dut color vermell intens al Brizac, amb el seu quadre "Camps amb roselles", un oli sobre tela de metre per cinquanta. Un esclat de color romàntic. Aquella tarda, la recordareu, en Miquel va ser presentat per Jaume Mercadé, un altre artista enamorat per la naturalesa com bé ha plasmat a la seva obra, i satisfet del seu "deixeble" a qui va veure pintar amb 4 llapis de colors des que era un marrec...

Gran tècnica, gran paciència, gran domini del color i de la pinzellada acurada... Són tarannà exclusiu d'en Torrecilla que ens va fer palès en el seu discurs en una tarda plena de sentiments, entre públic assistent. Un esperit sensible que va deixar brollar, com les fonts, els llacs de les seves obres, unes tímides llàgrimes galtes avall... Sensibilitat extrema que va amarar a la sala d'Art al Suís. Gràcies Miquel, per compartir aquesta tendresa. Com deia Òscar Wilde "A l'art, com a l'amor, la tendresa és el que dóna la força". Força, company per seguir pintant!!!! I tenim roselles aquí al Brizac, i roselles i oliveres i més esclat natural a l'exposició a la Galeria Subex del c/Mallorca de Barcelona fins passat festes.

JORDI ROCA (MANTENIM LA FLAMA LLENGUA)

Presentat pel periodista Joan Brunet

I ens queda una darrera obra, la millor per cloure les obres, i ho dic clar i català! Una peça que ens cal elevar al màxim, i més aquesta setmana de reivindicació pel nostre ensenyament en llengua catalana. En aquesta sala hi ha la flama de l'art en cadascuna de les vostres obres, però també hi ha la flama del sabadellenc, hi ha la flama del català. La peça "Cal protegir la flama", aquesta obra acrílica sobre tauler d'en Jordi Roca. Des que s'ha encès, aquesta flama no s'ha apagat... Gràcies a aquesta mà, la mà de tots els qui ens la estimem i la vetllem, l'aixopluguem de tota agressió, de tot vent aliè que la vulgui fondre o apagar.

Sigui VERD, sigui BLAU, sigui del color que sigui... els colors ben barrejats, també poden ser potents per a la defensa de l'art, d'un sentiment i de tot un poble agermanat. És per això que la xerrada d'en Roca, titulada "Simbologia Nacionalista" va omplir d'esperança l'estança de l'Art al Suís però també de posicionaments, de compromís, de lluita, d'actitud. L'esperit humanista i polifacètic de l'artista ens va despertar les ments

i els cors i va ser la punta de llança de tot un cicle al Suís on ens ha dut i com ens ha revolucionat artísticament les nostres inquietuds!

Un Tolstoi de Sabadell, autor que ell mateix va voler fer present amb la frase "Què és l'art? No és un plaer ni un repòs, és un treball"... Si feu memòria, i afineu bé l'oïda, recordareu les notes de grans peces del compositor Wagner, que ens van acompanyar aquella estona plena de símbols, plena d'identitat. Dibuint, pintor, gravador, escultor, muralista, dissenyador gràfic, cartellista i escriptor. Un artista innat. Qui millor per tancar l'any avui amb les seves paraules i donar per inaugurada la col·lectiva, bo i celebrant l'èxit que ha tingut el cicle i per deixar la porta oberta a nous artistes que ens acompanyaran.

Amb aquest esperit del Jordi Roca, emprenedor, perseverant un esperit innat comú a tots els artistes avui presents a les nostres parets, ens quedem i també incloem a l'artista que ha fet tot això possible. I que també omple aquesta sala amb els seus dos temes mitològics, color crema... A una de les estances del restaurant. Maite Batalla! Gràcies per confiar en mi per celebrar la cloenda d'aquest primer cicle i per molts més cicles dels cicles.... Amén a l'Art!!! ☺ *com deia la Mariona Millà aquella tarda d'Octubre on es donava la benvinguda a aquest ENS NOUNAT ART AL SUÍS, s'ha aconseguit allò somiat i perseguit: aquest espai que tanta falta feia i on tothom hi és cridat, convidat a deixar anar el seu esperit lliure, sense finalitat comercial. On malgrat les misèries i crisis, vol ser un trampolí un espai preuat on tot flueixi i sigui compartit de bon grat. I sí, ens ha recordat a nuclis d'artistes arreu del món: a París, al tombant del segle XIX al XX. A Berlín al període d'entre guerres, o Els Quatre Gats del Modernisme a Barcelona i a Sitges, El Cau Ferrat, on s'hi trobaven, Picasso, Rossinyol, Casas, Utrillo, i on hi col·laboraven escriptors i escriptores. Seguiu les notes del bloc d'Art al Suís a Internet. Felicitats per aquest nou CAU D'ART.*

TEMPORADA 2013. INICI FEBRER.

L'Art al Suís només ha fet que començar, heu estat els primers artistes de molts.... Al Febrer s'inicia un nou cicle obert a la creativitat, d'aquells autors que brillen per la seva singularitat i no només en art, sinó que Art al Suís serà un espai el 2013 obert a altres disciplines: Escriitura, fotografia, animació, a la infografia....

Esteu tots convidats a seguir el camí de l'art sobre el cavall alat de la Maite, el Megarón, simbiosi entre Unicorn i Pegaso, aquell damunt del qual només poden cavalcar els "escollits" els artistes purs. Aquell que porta inherents els valors de la inspiració poètica i l'energia del llamp i el tro (Pegaso) així com també l'espiritualitat, la protecció i la puresa (Unicorn). No "Cau Ferrat", visca el "Cau Alat" Art al Suís.

Bon viatge amics! Llarga vida eterna a l'art al Suís i al vostre esperit inquiet! Bones festes ben artístiques! Jordi Roca, tot teu ...